

погорни-тъ си, трѣба да непыта дали тѣзи запо-
вѣдь е позволима и достойна за уваженіе; за-
щото, ако тѣзи заповѣдь клони да повреди цър-
квж-тж и душеспасеніе-то на челоуѣка, той не
трѣба да ѝ ся покори, но трѣба да ѝ ся про-
тивн. Заради това сѣкый истиненъ Христіанинъ,
когато му ся даде нѣкоя заповѣдь, макаръ и да
бжде отъ Папж-тж, трѣба да размысли върху
неѣж, и, ако ѣж види че е несъгласна съ поуче-
нія-та на Христа, той е длѣженъ да ѝ ся про-
тивн, защото, ако ѣж испълни, той прѣстѣпва Бо-
жія законъ. Съпротивленіе въ такъвъ случай е
истинна послушность, защото, “непокорность на
единъ лошъ Папж ще рече покорность на Го
спода Христа (*devianti Papae rebellare, est
Christo domino obedire*). “Власть-та на ключе-
ве-тъ,” т. е. власть-та за вързваніе и развър-
званіе на грѣхове-тъ принадлежи само на Бога-
и нито попъ нито Папа може да опрости грѣ-
ха и винж-тж на нѣкого, защото тогава той,
щѣше да бжде безгрѣшенъ и непогрѣшимъ —
двѣ качества които принадлежіхтъ исклучител-
но на Бога. Заради това и проклятіе-то (ана-
тема) на който и да е владыкж нѣма никаквж
силж, освѣнь ако е съгласно съ Божіѣж-тж во-
ліж; но ако не е съгласно, тогава то не може да по-
вреди никакъ оногова връзъ когото е произнесено.

Освѣнь съчиненіе-то “За Църквж-тж,” Гусъ на-
писа много други съчиненія, по главны-тъ отъ
които сж: “За Тѣло-то Христово,” “За Индулген-